

[Glensgård.]

når man ser på det i store træk. For det første er det en kombineret forbindelse. Dernæst er der inden for den tid, vore beregninger kan vise, ingen kapacitetsvanskeligheder.

Det ligger langt fra fremskridtspartiets ideer, at en sådan forbindelse skulle være en ren jernbaneforbindelse, hvorfor vi for så vidt er tilfredse med udformningen af 1973-loven. Dog kan der sættes et stort spørgsmålstegn ved den del af forbindelsen, som skal sikre gennemsejlingen af Østerrenden. Ikke fordi jeg personlig ikke tror, at skibene er i stand til at sejle igennem disse brospærfag, men der er mange andre årsager til, at vi gerne i det kommende udvalgsarbejde vil se på den løsning, som er skitseret af medlemmer af det radikale venstre og kristeligt folkeparti.

Jeg har kun en enkelt bemærkning til sidst, og den skal gå til ministeren, der siger, at dette ikke vil bevirke, at den danske skatteyder bliver belastet. Ministeren må nok kunne se, at der går en 10-årig periode, mens anlægsarbejdet foregår, inden vi begynder at få nogle indtægter, og vi må se i øjnene, at det vil belaste de danske skatteydere, uanset hvordan ministeren så vil forklare det. Men jeg forstår sådan set ministeren, og det glæder mig meget, at man fra regeringens side er klar til at acceptere et privat tilbud, såfremt det måtte fremkomme.

Guldborg (V):

Jeg har bedt om ordet igen, for når man sidder og lytter til både, hvad ministeren sagde, og også efter at jeg havde bedt om ordet, hvad hr. Søgaard sagde, og inden jeg havde bedt om ordet, hvad hr. Bilgrav-Nielsen sagde, så kan man ikke lade være med at spørge sig selv: hvad er egentlig formålet med denne drøftelse? Er det at forsøge at tale sig så langt som muligt fra hinanden og misforstå hinanden? Ministeren er overrasket over, at der stadig væk er et bredt flertal, der går ind for en fast forbindelse. Hvorfor i alverden er ministeren overrasket over det? Er det, fordi han vil prøve at bilde sig selv eller andre ind, at vi, der har en anden opfattelse end han, er modstandere af det, som vi hele tiden er gået ind

for? Jeg kan næsten ikke finde nogen anden forklaring.

Der har da hele tiden og hele vejen igennem været uenighed om, hvordan og hvornår. Der er ingen mening i, at denne debat skal føres på den måde; den fører ikke til noget resultat i så fald.

Under VKR-regeringen engagerede vi os i perspektivplanlægningen. Som led i den var det min opgave som trafikminister i en radikal-konservativ-venstre-regering at få tilslutning fra de to daværende oppositionspartier, hvilket lykkedes. Det var en langtidsplan, og den måtte naturligvis tidsmæssigt i meget høj grad revideres, og for Store Bælts vedkommende var der ikke enighed om andet, end at det skulle være en fast forbindelse. Der er ikke nogen som helst grund til at undre sig.

Min opfattelse af dette spørgsmål om en fast forbindelse er, at så længe man manisk rører på, at det kun kan være højbroer eller i hvert fald delvis — er vi dog nu nået til — højbroer for både vej- og jernbanetraffic, så havner man i den samme suppedas, som man er havnet i hver gang. Det kan være, jeg har uret, men jeg har sagt det i mange år, og jeg tror stadig væk på det, og vi er stadig væk ikke kommet længere. Men så meget sandhed er der dog i hvert tilfælde i det, at da man begyndte at drøfte denne ting, kendte man overhovedet ikke anden tanke end en højbro hele vejen over, og alt andet blev fejlet af bordet med nøjagtig den samme ironi, den samme overlegenhed og den samme agitation som den, man nu anvender mod de andre tekniske løsninger. Dengang kunne man ikke tillade sig at sige, at man ikke var glad for at få en højbro hele vejen over Store Bælt, uden at det så skulle hedde sig, at så var man modstander af en fast forbindelse.

I mellemtiden er der ikke én eneste, der står tilbage med den, og selv hr. Bilgrav-Nielsen, som jo var sit partis ordfører under den regering, på hvis vegne jeg fremlagde disse forslag, står jo i dag med et særligt forslag, hvor han altså skal helt væk fra broen, højbroen i hvert tilfælde. Så der er da ikke noget forkert eller noget mærkeligt i, at vi diskuterer disse ting. Jeg mener også ligesom ministeren, at det kan være meget rart at forsøge at få en vis afklaring af disse ting.